

LOKALRADIO I ET MANGFOLDSPERSPEKTIV

Mediemangfoldsutvalget har fått i oppdrag å utrede hvilke mål staten skal ha for mediemangfoldet og modeller som kan finansiere andre statlige bidrag til et vitalt demokrati og en mangfoldig medieoffentlighet, slik som allmennkringkasteroppdrag på radio, pressestøtte, tilskudd til lokalkringkasting, samiske aviser, stipender og lignende.

I den forbindelse ønsker Norsk Lokalradioforbund å anføre noen synspunkter og innspill som vi mener er knyttet utvalgsmandatet og som bør vurderes i det videre arbeidet.

Norsk Lokalradioforbund forkortet NLR, er en medlemsbasert bransjeorganisasjon for lokalradiostasjoner i Norge. Forbundet ble etablert i 1982 og har hovedkontor i Kristiansand. NLR organiserer 107 lokalkonsesjonærer over hele Norge og er medlem av Norsk Presseforbund. Formålet er å ivareta medlemmenes felles interesser ved å arbeide for gode og stabile rammebetingelser som sikrer en sterk, varig og lønnsom bransje.

KORT OM LOKALRADIOORDNINGENS UTVIKLING

Lokalradio slik vi kjenner den i dag, startet i desember 1981 ved at 47 organisasjoner og grupperinger på åtte steder i Norge ble utstyrt med midlertidig sendetillatelse for å drive nærradio. Kommersiell drift var ikke tillatt og det ble stilt krav til programinnhold i denne forsøksordningen som hadde en varighet til 1984. Utviklingen av uavhengig nærkringkasting var et uttrykk for mediepolitiske mål som å sikre ytringsfriheten og valgfriheten blant lytterne, ønsket om å styrke lokalsamfunn og nærdemokrati, stimulere uavhengige produksjonsmiljøer og bidra til økt mediebevissthet generelt. Før nærradioens inntog hadde Norge bare én radiokanal. Dermed representerte etableringen av lokale radiomedier et brudd med NRKs monopol for kringkasting.

Ordnningen med nærkringkasting ble gjort permanent i 1988 og det ble da satt som en klar politisk forutsetning at radioene skulle ha lokal forankring, både i forhold til styring, redaksjon og programproduksjon. I forbindelse med behandling av lovreguleringen for nærradio i Norge

presiserte Kirke- og undervisningskomiteens at styrking av den lokale kulturen, samhörigheten og identiteten samt å stimulere til felles innsats for å løse lokale oppgaver, skulle være sentralt i formålet med etableringen av nærkringkasting. Ved opprettelsen av den faste lokalradioordningen ble det samtidig åpnet for reklamefinansiering, fordi man mente at kommersiell virksomhet var nødvendig for å utvikle et lokalradiotilbud med en ønskelig bredde og kontinuitet. I 1997 vedtok Kulturdepartementet at betegnelsen lokalradio, skulle brukes fremfor nærradio.

STATUS FOR LOKALRADIO I NORGE I DAG

Antall lokalradiokonsesjoner er redusert betraktelig siden begynnelsen av den første ordinære konsesjonsperioden i 1988 og frem til i dag. I denne sammenheng er det betimelig å bemerke at tallet på lokalradiokonsesjonærer viser en tilbakegang på 52 prosent siden introduksjonen på slutten av 80-tallet. Den negative endringen kan tilskrives sammensatte årsaker. En med tiden mer restriktiv konsesjonspolitikk fra myndighetenes side er en faktor. Videre har det blitt slettet konsesjoner kontinuerlig som følge av blant annet konkurser, nedleggelse og fusjoner. I følge Medietilsynet var det ved utgangen av 2015 var det 234 aktive lokalradiokonsesjoner i Norge. Siden da har antall konsesjonærer blitt ytterligere redusert med 31. Frafalt inneværende år skyldes i hovedsak finansielle utfordringer som ender i avvikling eller konkurs.

Begrepet lokalradio omfatter alt fra små radioer til store kommersielle aktører. Det finnes også et stort antall nisjeradioer som retter seg mot høyst ulike målgrupper, som for eksempel etniske og språklige minoriteter, kristne organisasjoner, musikkinteresserte og studenter. Generelt kan man skille mellom kommersiell radio, som ofte kan ha som hovedmål å tjene penger, og ikke-kommersiell eller ideell lokalradio som vanligvis har som hovedmål å formidle innhold eller et budskap.

Konkurransesituasjonen for lokalradio er i stadig endring. Fra å være nærmest enerådende etermedium ved siden av NRK har lokalradioen også møtt betydelig konkurranse fra kommersiell riksradio om lytteroppslutning. Etableringen av flere kanaler i NRK hadde samme virkning for lokalradio. Lokalavisene representerer som oftest den største kommersielle motspilleren i det lokale reklamemarkedet. I den senere årene har også konkurransen fra multinasjonale digitale aktører eskalert. Disse får stadig mer makt i medielandskapet også lokalt, selv om de verken produserer redaksjonelt innhold eller forholder seg til norsk medieregulering.

Målsettingen for lokalradio vil normalt ikke være å ha innhold som konkurrerer på

riksradioens premisser, verken i bredde eller dybde. Derimot vil det lokale innholdet ofte være et naturlig innholdsgrunnlag og det viktigste konkurransefortrinnet for lokalradio. Slikt innhold vil således kunne nå opp i konkurransen om lytterne nettopp fordi det angår forhold som ikke er tilstede, eller tilstede i liten grad, på rikssendte tilbud. Lokalt innhold kan naturligvis ha ulik redaksjonell styrke og profil.

LOKALRADIOS BIDRAG TIL ET MANGFOLDIG MEDIETILBUD

Mangfoldsbegrepet står sentralt i norsk mediepolitikk. Målet om et mangfoldig medietilbud har tradisjonelt hatt bred politisk oppslutning, selv om det er ulike oppfatninger om hvordan målet skal nås. Bakgrunnen for at mangfold i mediene oppfattes som viktig er medienes grunnleggende demokratiske funksjon. Mediene er våre viktigste kanaler for informasjon, ytringer og offentlig debatt. Klassiske offentlighetsidealer om fri informasjonsadgang og meningsbrytning har stått sentralt i utformingen av kringkastingspolitikken.

Dagspresse og kringkasting har tradisjonelt hatt de sentrale plassene blant meningsbærende medier. I denne sammenheng representerer lokale medier med sine avgrensede dekningsområder selve bærebjelken til mediemangfoldet i Norge. Med sitt aktørmangfold og store eiermessige spredning tilføres medietilbudet bredde, variasjon og valgmuligheter som åpenbart kommer mediebrukeren til gode.

Lokalradio har sin styrke i formidlingen av lokal informasjon, politikk, kultur og underholdning. Med lokalt innhold som sitt sterkeste våpen innehar lokalradioen i mange tilfeller rollen som meningsbærende opposisjon til lokalavisen. Enkelte steder utgjør lokalradioen den eneste stemmen i lokaldemokratiet. Lokalradioen fremmer lokal identitet og kultur, og er også viktig som sosial aktør, samlingspunkt, utfordrer og folkeopplyser.

Fra politisk hold er det en lang tradisjon for det å ønske et mediemangfold og en sterk fjerde statsmakt for å styrke og opprettholde et sunt demokrati. Innholdet skal være variert, ytringene skal være mange og representere ulike synspunkter - og målgruppene skal ikke minst være representert i sin store bredde. For å få til dette, er det også svært viktig med en stor og sterk bredde hva eierskap angår.

Medielandskapet har over tid vært preget av eiermessig konsentrasjon og geografisk sentralisering. Den teknologiske utviklingen i mediebransjen er rask og uforutsigbar. Den utviklingen vi ser i dag med digitalisering og konvergens går dessuten i retning av at de tradisjonelle skillene mellom mediene vil bli mindre klare og også mindre relevante i fremtiden. Samtidig er tendensen at fallende kommersielle inntekter medfører mindre penger

til å finansiere det journalistiske produktet. Det har medført at innholdsproduksjon konsentreres til kommersielt interessante geografiske områder, en større andel brukerskapt innhold, mer klipp-og-lim journalistikk og en stadig mer utstrakt bruk av stoffutveksling mellom redaksjoner innenfor samme mediekonsern. I en slik hverdag vil lokalradio med sine selvstendige redaksjoner og store eiermessige spredning utgjøre en stadig viktigere rolle i et demokrati- og mangfoldsperspektiv.

I tillegg til sitt redaksjonelle bidrag fungerer også lokalradioen som et viktig ledd i kommunenes samfunnssikkerhet gjennom sin rolle som informasjonskanal når det oppstår akutte situasjoner i forhold til for eksempel vær, strømbrydd og ulykker. Lokalradio er også en betydelig og viktig rekrutteringskanal for journalister og programmedarbeidere.

TANKEVEKKENDE TREKK FOR LOKALRADIO I NORGE

Mediebransjen i Norge under stort press. Fallende inntekter har medført at mange medieselskaper nå gjennomfører pinefulle kutt og nedbemanninger for å møte en uviss fremtid. Lokalradio er ikke noe unntak i denne sammenhengen.

Fellesnevneren er at de aller fleste lokalradiostasjoner baseres på en rasjonell og effektiv driftsmodell med lave driftskostnader, få ansatte og stor grad av frivillighet. Samlet har lokalradio i Norge gjennomgått svært krevende år og over tid stått i en særdeles svak finansiell stilling. Bransjen går med underskudd og har fra 2010 til 2014 et samlet negativt driftsresultat på 82 millioner kroner av en snittomsetning på 310 millioner kroner årlig i perioden.

Spesielt 2016 har vært et meget utfordrende år for mange lokale radiostasjoner, noe som har ført til et stort aktørfravall innværende år. Lokalradiosektoren er svært sårbar for økonomiske konjunkturer og økt konkurranse. Der andre medier gjennomfører innsparing, nedbemanning, oppsigelser og sluttpakker driver de fleste lokalradioer allerede på et eksistensminimum og det er derfor ofte ikke rom for kostnadsbesparende tiltak. Alternativet er derfor i mange tilfeller en styrt avvikling eller konkurs. Reduksjonen i lokalradiokonsesjonærer er unormalt stor og det er grunn til å tenne varselampene for bransjens eksistens om nedgangen fortsetter.

Forbundet vil i denne sammenhengen peke på at selv om det kanskje har vært gode intensjoner fra myndighetene, så har den praktiske politikken resultert i helt andre konsekvenser. Lokalradio har vært under konstant nedbygging på bekostning av nasjonale radiostasjoner. Hvis denne utviklingen fortsetter vil Norge bli det land i verden som ikke har

en vekstkraftig lokalradiobransje. Resultatet av de vedtak og beslutninger som er fattet, eller nettopp mangel på sådanne, er at lokalradio står spesielt svakt i Norge sammenliknet med de aller fleste andre land.

Konkurransesvridende stimuleringstiltak

Per i dag er det blant mediene kun kringkasting som er underlagt særskilt konsesjonsregulering. Aviser er ikke underlagt noen form for etableringshindringer, men det er enn så lenge lovfestede eierskapsbegrensinger ved oppkjøp for å hindre mediekonsentrasjon. En betydelig faktisk reguleringsfaktor er likevel statlige privilegier som distribusjonsstøtte, momsfrigjøring og mediestøtte, som alle bidrar til å opprettholde avistilbud på papir og nett samt etablerte avisstrukturer. Dette skaper en sterk konkurransevridning, i de lokale markedene.

Ved innføring av pressestøtten ble det akseptert at myndighetene har et ansvar for å få til en positiv utvikling på medieområdet. Den gang ble pressestøtten begrunnet med avisenes funksjoner. Alle mediene fyller imidlertid de samme funksjonene, og tjener allmennhetens behov for informasjon, kultur og underholdning. Norsk Lokalradioforbund mener derfor at alle medier som formidler nyheter prinsipielt må være berettiget til offentlig mediestøtte. Målet for offentlige støttetiltak må være å stimulere til et mangfoldig mediemønster og lokal konkurranse ved uavhengige nyhetsredaksjoner, og å bidra til lokal nyhetsformidling på radio også i bygder som er for små til at det kan utgis egne lokale aviser. Lokalradio mottar ingen generell driftsstøtte (med unntak av radioer rettet mot språklige og etniske minoriteter), men kan oppnå støtte til programproduksjon og kompetanseheving gjennom den begrensede tilskuddsordningen for lokale lyd- og bildemedier.

Tilskuddsrammen for sistnevnte tiltak er på 13,5 millioner kroner, og har vært uendret siden 2004. Målgruppen for ordningen er mangfoldig og retter seg i hovedsak mot lokalkringkastingskonsesjonærer innen TV og Radio, registrerte kringkastere og bransjeforbund. Støtteordningen er regulert i en egen forskrift som inneværende år er vedtatt endret, ved at halvparten av midlene skal øremerkes tiltak til digitalisering av lokalradio. Norsk Lokalradioforbundet er positiv til offentlige subsidier som stimulerer til digitalisering av lokalradio, men når dette finansieres gjennom reduksjon i støtten til redaksjonelle produksjoner og utviklingstiltak – ja da står man på stedet hvil.

I en ellers gjennomregulert bransje som i tillegg er konsesjonsbetinget, burde det være enkelt å kompensere for disse åpenbare skjevheter. Det vil i så fall sikre et tryggere beredskapsnivå og bevare det levende lokalradiomangfoldet i fremtidens lokale mediehverdag.

Ny teknologi skaper utfordringer

I 2017 sluttføres et historisk radioskifte når de nasjonale FM nettene slukkes region for region. Da Stortinget i april 2015 bestemte at det riksdekkende FM-sendinger skulle slukkes i 2017 var det med bakgrunn i at 99,5% av landets befolkning nå kan lytte til radio via DAB, at over 50% av befolkningen allerede velger digital radio daglig og at man på DAB allerede har et bedre radiotilbud med 24 riksdekkende radiokanaler. Innføringen av DAB som ny teknologistandard har vært initiert av de to største riksdekkende kanalene, NRK og P4. Senere har også Radio Norge (Bauer Media tidligere SBS Radio) hengt seg på, dog i et litt løsere tilknytningsforhold.

Lokalradiobransjens rolle i digitaliseringen fikk en endelig avklaring i forbindelse med Stortingsmeldingen om lokalradio som ble fremlagt i april 2015. Den sier at 23 større kommersielle lokalradioer skal omfattes av slukkevedtaket sammen med de riksdekkende kanalene, mens de resterende lokalradioene får mulighet til å fortsette på FM-plattformen frem til minst 2022. FM-konsesjonene for disse aktørene forlenges automatisk og det legges opp til mindre restriktive konsesjonsvilkår for de aller fleste lokalradioaktørene. Det er åpent for alle å leie kapasitet i de lokale DAB-blokkene, der disse blir bygd ut. I dag er 29 av 37 regioner tildelt lokale anleggskonsesjonærer. Kun et fåtall av disse er i skrivende stund satt i drift eller under planlegging.

Ikke i noe land har DAB-prosjektet vært initiert og drevet fram av lokalradio og lokal kommersiell kringkasting. Årsaken til dette er at DAB ikke er spesielt egnet for lokalradio, men gir store aktører fordeler på bekostning av de mindre. Først og fremst gir denne teknologien de store aktørene muligheter til å lansere en rekke nye nasjonale formater. På den annen side gir lokal DAB ikke de mindre aktørene noen spesielle fordeler i forhold til den dekning som FM-nettet har. I denne sammenheng er det betimelig å trekke paralleller mot overgangen til digital-TV, som hadde den konsekvens at lokal-TV nærmest ble utradert.

Allerede i stortingsmelding nr. 62 (1996 – 1997) «Kringkasting og dagspresse» heter det at: «DAB er godt eigna til radioverksemd på lands-og regionsbasis, men er av tekniske orsakar mindre eigna for lokalradioverksemd». Det er i hovedsak økonomi samt sendetekniske- og geografiske begrensninger som gjør at DAB ikke er spesielt egnet for lokalradio. Investeringskostnaden for utbygging av effektive lokale DAB-nett ligger fremdeles unormalt høyt fordi det finnes relativt få utstyrstilbydere på markedet. Inntil etterspørselen økes ved at flere land går over til DAB vil høye priser være en realitet.

Synkende inntekter, hardere konkurranse i lokalmarkedet, bredere kanaltilbud i kringkastingssektoren og ny kringkastingsteknologi, gjør at lokalradio står overfor noen

krevene veivalg i tiden som kommer. På den ene siden må bransjen med begrensede ressurser utvikle eget innholdsprodukt for å stå sterkere i den tiltagende konkurransen om reklamekroner og lyttere. Konkurrentene er ikke bare et massivt riksdekkende radiotilbud, men også digitale og sosiale kanaler som Facebook, Spotify og andre strømmetjenester. På den andre siden står man overfor en potensiell investering i en ny og svært kostnadskrevene teknologi.

Samtidig hersker det fremdeles en uvisshet i forhold til hva som vil være fremtidens sendeplattform for radio og i hvilket omfang lytterne vil adoptere DAB-teknologien. Det registreres også en relativ DAB-motstand i befolkningen, der økonomiske perspektiver, dårlig dekning, lav brukervennlighet og miljøhensyn trekkes frem som argumenter.

Konsentrasjon av bransjemakt

Etableringen DAB har allerede ført til at det er etablert en rekke nye riksdekkende radiotilbud både fra NRK, MTG og Bauer Media. For lokalradioene skaper dette en ny og vanskeligere situasjon. Nye nasjonale kanaler vil konkurrere om lytterne og føre til at lyttergrunnet for lokalradio blir ytterligere svekket. Historisk har dette vist seg å bli konsekvensen. Samtidig er vi bekymret for aktører som får for stor dominans i sine markeder.

For å sikre de to nasjonale kommersielle aktørene mot konkurranse har myndighetene bestemt at 23 lokalradiostasjoner i store befolkningsentra ikke får fornyet sine FM-konsesjoner. 18 av disse tilhører aktørene som selv har tatt initiativet til slukkingen, mens fem stasjoner fjernes fra FM mot sin vilje. Som Kulturdepartementet selv skriver i et tilsvarende til ESA, er begrunnelsen for denne beslutningen at disse kan representere en konkurranseulempe for de store nasjonale aktørene:

«If one or a few of the major radio networks for FM was to be announced for an addition period, those licence holders could easily steal listeners that have not yet converted to digital radio and reduce the listeners incentives to digitize. This would in turn spoil the incentives for investment in digital radio technologies and undermine the digitization process».

Det er denne tvungne slukkingen som har ført til at Norsk Lokalradioforbund har sendt en klage til ESA som er tatt opp til behandling. Dette er også et ganske omfattende prinsipielt spørsmål som dreier seg om medienes rett til selv å velge distribusjonsplattform. Etter Lokalradioforbundets oppfatning kan det ikke være en myndighetsoppgave å beskytte P4 og Radio Norge mot konkurranse fra lokalradioaktører som utgjør 1.2 % av radiolyttingen i Norge.

Norsk Lokalradioforbund er av den klare oppfatning at det ikke er en myndighetsoppgave å bestemme teknologiplattform for medieaktører. Men det er nettopp det som er resultatet når enkelte lokalradiostasjoner med myndighetenes velsignelse tvinges bort fra den mest utbredte distribusjonsplattformen for radio. Det blir som om regjeringen skulle bestemme at det fra en gitt dato er det ikke lenger tillatt å gi ut aviser på papir, fordi avisene fra denne dato bare skal komme ut digitalt.

Som grunnlag for digitaliseringen trekker myndighetene blant annet frem at den tilfører radiomarkedet økt mangfold, gjennom et bredere radiotilbud som sikrer økt konkurranse og mer innhold.

Digitaliseringen av norsk radio vil garantert føre til en rekke nye musikkanaler både fra P4, Radio Norge og også NRK på regionblokken, men om det er ensbetydende med mediemangfold er jo et helt annet spørsmål. Det kvantitative mangfoldet sier i seg selv ikke noe direkte om økt mangfold i ytringer eller om endringer i forholdet til ytringsfriheten, men indirekte sier det noe om variasjon gjennom at det kvantitative gir muligheter for mangfold. Resultatet er at det lages ubemannede sjangervariable musikkanaler, som i prinsippet fungerer som kommersielle avlastningskanaler for sine eiere.

Videreføring av en restriktiv frekvenspolitikk

Konsesjonspliktens gjeldende politiske begrunnelse er regulering av innhold ved knappe frekvensressurser. I en situasjon hvor ikke alle kan få tilgang til disse ressursene, er det derfor mediepolitisk ønskelig å regulere hva slags type innhold som bør prioriteres. FM-frekvenser i Norge har vært et slikt knapphetsgode, da FM-båndet har hatt begrenset kapasitet.

Når de nasjonale aktørene forlater FM-nettet, frigjøres det frekvensressurser som lokalradio kan benytte. Frekvenspolitikken i Norge har vært en klar begrensning for å utvikle lokalradio. Det er de største aktørenes behov som er blitt imøtekommet av myndighetene. Det er NRK, P4 og Radio Norge som har de suverent beste og sterkeste frekvensene, og det er også derfor de har blitt så totalt dominerende på lyttertall og i det kommersielle markedet. Frigjøring av frekvensressurser burde åpenbart være en portåpner for en justering av denne politikken.

Selv om FM-frekvenser ikke lenger representerer en begrenset ressurs, velger myndighetene inn en ny konsesjonsperiode å videreføre den samme restriktive praksisen. Dette kan derfor ikke lenger begrunnes i objektive forhold, som for eksempel knapphet på frekvenser, men i mediepolitiske avveielser. Det kan ikke være norske myndigheters oppgave å beskytte store internasjonale aktører fra konkurranse. Det kan heller ikke være en myndighetsoppgave å hindre lokale medier å ta i bruk slike ressurser og på den måten svekke mediemangfoldet.

I Grunnlovens § 100 om ytringsfrihet, heter det, sitat; «Det paaligger Statens Myndigheter at lægge Forholdene til Rette for en aaben og oplyst offentlig samtale». Effektiv distribusjon er en forutsetning for at publikum skal kunne motta ytringer både av informativ og underholdende art. Det er derfor viktig at distribusjonsapparater er tilgjengelige og åpne, slik at tilgang til distribusjon ikke blir en diskriminerende og konkurransevridende faktor.

Det er en realitet at de fleste lokalradioer både eier og drifter sine egne FM-nett. I noen grad leier de innplassering hos Norkring og Telenor, men de bærer kostnadene selv. Det er ikke nødvendig med statlige investeringer for at lokalradio skal fortsette å sende på FM.

SAMMENDRAG

Norsk lokalradioforbund kan ikke akseptere at radiobransjens utvikling hindres, og krever at det skal bli konkurransedyktige vilkår også for lokalradio. Vi krever at myndighetene anerkjenner lokalradio som en viktig del av mediemangfoldet. Dette må ikke bare komme til uttrykk gjennom ord, men ved handling gjennom mindre regulering, å gi bransjen kontinuitet, og generelt bedre rammevilkår.

Norske lokalradiostasjoner trenger kontinuitet, trygghet og forsvarlige økonomiske rammer for å utvikle de redaksjonelle produktene og for å bli enda viktigere i den lokalt forankrede og brede samfunnsdebatten.

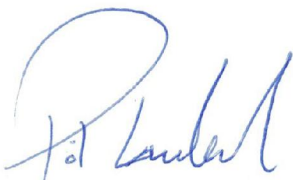
I den forbindelse mener Norsk Lokalradioforbund at:

- *Radio, TV og avis må likebehandles når det gjelder offentlige tilskuddsordninger. De samme grunner som lå til grunn ved innføring av pressestøtte til avisene gjelder også for lokalradio. Mediestøtten bør derfor gjøres plattformnøytral.*
- *Rammene for tilskudd til lokale lyd- og bildemedier må økes. For å muliggjøre en større satsning på omfattende radioproduksjoner, må støtten til programproduksjon, utviklingsprosjekter og kompetansehevende opp på minimum samme nivå som før forskriftsendringen trådte i kraft. Driftstilskudd til radioer rettet mot språklige og etniske minoriteter må forsterkes for å hindre at denne delen av radiobransjen desimeres og blir borte. Videre er det svært nødvendig og viktig at støtteordningen for digitalisering av lokalradiosektoren styrkes ytterligere.*

- *Myndighetene ikke må detaljregulere eller kontrollere medier verken når det gjelder innhold, inntektskrav, distribusjonsplattform eller måten lokale medier ønsker å samarbeide på for eksempel ved samsending eller videresending. Bransjen må selv finne frem til samarbeidsavtaler og samarbeidsformer som kan styrke de forskjellige aktørene i lokalradiobransjen.*
- *Frekvenser som frigis på FM-nettet når de nasjonale radioaktørene forlater FM må kunne tas i bruk av eksisterende lokalradio. Nye aktører lokalt kan også slippe til slik at bransjen kan revitaliseres. FM ressursene er avsatt til radiokringkasting i alle land. De kan ikke brukes til annet enn å distribuere radio i overskuelig fremtid. Slik må det også være i Norge.*

Det er vår mening at digitaliseringen med de regulatoriske forhold som er vedtatt ikke vil føre til flere aktører i det norske radiolandskapet og mer mediemangfold. Vi tror imidlertid at det er en reell fare for at mange lokale aktører vil forsvinne som en konsekvens av dette. Skal dette unngås må myndighetene følge opp punktene ovenfor.

Med vennlig hilsen

Pål Lomeland

Daglig leder

Norsk Lokalradioforbund

Svein Larsen

Styreleder

Norsk Lokalradioforbund